

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/51/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117012316
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2117012316.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci vedenej proti odsúdenému J. D., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava, zo dňa 31.01.2018, sp. zn. 1PP/155/2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19.04.2018 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného J. D., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol podľa § 66 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona tak, že návrh odsúdeného J. D., o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil tým, že posudzujúc žiadosť odsúdeného o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zistil, že odsúdený síce spĺňa formálnu podmienku na jeho podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, avšak nespĺňa obidve materiálne podmienky. Odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojim správaním nepreukázal polepšenie (prvá materiálna podmienka). Z hodnotenia riaditeľa ústavu, ako aj z osobného spisu odsúdeného okresný súd zistil, že správanie a vystupovanie odsúdeného sa stabilizovalo po tom, keď nastúpil na výkon trestu odňatia slobody (t. j. dňa 15.11.2013) až v čase, kedy bol po predošlom preradení do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia preradený „naspäť“ do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (dňa 18.10.2016), pričom v tomto období (od 15.11.2013 do 18.10.2016) sa u neho opakovane vyskytovali porušovania ústavného poriadku, za čo bol viackrát disciplinárne riešený. Podľa názoru okresného súdu, je tak zrejmé, že odsúdený prevažnú časť doposiaľ vykonaného trestu neplnil prvú materiálnu podmienku, a keďže okresný súd túto podmienku posudzoval „komplexne“, teda za celé obdobie už vykonaného trestu odňatia slobody, nemohol tak konštatovať jej splnenie pri rozhodovaní o podanom návrhu odsúdeného o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený podľa názoru okresného súdu taktiež nespĺnil ani druhú z materiálnych podmienok - prognózu, že bude viesť riadny život, a to najmä s prihliadnutím na opakované páchanie trestnej činnosti. Okresný súd ďalej konštatoval, že riziko recidívy u odsúdeného vzhľadom k jeho trestnej minulosti a prognóze sociálneho zlyhania je veľké a nie je možné očakávať, že by sa odsúdený, v prípade podmienočného prepustenia, nedopustil žiadneho protiprávneho konania, resp. že by viedol riadny život. Z vyššie uvedených dôvodov okresný súd, preto žiadosť odsúdeného o podmienočné prepustenie zamietol.

Proti uzneseniu okresného súdu podal ihneď do zápisnice sťažnosť odsúdený J. D. (č. I. 46 spisu), ktorú do konania sťažnostného súdu aj bližšie odôvodnil (č. I. 52 spisu).

Vo svojej sťažnosti uvádza, že sa nestotožňuje s rozhodnutím okresného súdu ktorý rozhodol o jeho neprepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Nesúhlasí s tvrdením, že nespĺnil podmienky na podmienočné prepustenie. Podľa jeho názoru splnil všetky zákonné podmienky na to, aby mohol byť

podmienečne prepustený. Vo výkone trestu preukázal polepšenie, disciplinárne tresty ktoré mu boli uložené, má už zahladené a nie je dôvod domnievať sa, že sa dopustí ďalšej trestnej činnosti. Ďalej uviedol, že je pravdou, že má nekritický postoj k trestnej činnosti, pretože sa jej nedopustil a domáha sa aj mimoriadnymi opravnými prostriedkami rozhodnutia, ktoré by preukázali jeho nevinu. Namietal, že okresný súd vykonal verejné zasadnutie bez prítomnosti ustanoveného obhajcu (pozn. sťažnostného súdu - v inej trestnej veci). Namietal porušenie jeho práv v prejednávanej veci. V závere navrhol sťažnostnému súdu, aby zrušil napadnuté rozhodnutie a prepustil ho z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na podklade včas a riadne podanej sťažnosti, podľa § 192 ods. 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z pripojeného spisu okresného súdu sťažnostný súd zistil, že:

- odsúdený vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 15.10.2012, sp. zn. 1T/136/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.09.2016, sp. zn. 2To/73/2016 pre pokračujúci zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona, prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona vo forme účasti podľa § 21 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona vo forme účasti podľa § 21 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a pre prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona.

- predpokladaný koniec trestu má mať dňa 22.02.2020

- lehotu podľa § 66 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona splnil dňa 22.10.2017.

- z registra trestov vyplýva, že odsúdený bol 3-krát súdne trestaný (vrátane aktuálneho odsúdenia) za rôznorodú trestnú činnosť.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie a dospel k záveru, že tento postupoval správne a v súlade so zákonom, keď zistil, všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že sťažnosti odsúdeného nie je možné vyhovieť.

V napadnutom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky základné právne skutočnosti, na základe ktorých mal preukázané, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 66 ods. 1, písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil len formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie a zároveň správne a v súlade so zákonom vyhodnotil nesplnenie ani jednej z materiálnych podmienok.

Z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS možno zistiť, že odsúdený sa len formálne prispôbil podmienkam výkonu trestu a jeho správanie preukazuje iba čiastočné polepšenie. Od 03.12.2013 do 25.11.2014 vykonával trest odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, kde správanie a vystupovanie nemal na požadovanej úrovni, porušoval ústavný poriadok, pôsobil na ostatných odsúdených v rozpore s účelom výkonu trestu a odmietal plniť svoje povinnosti (okrem iného prechovával nepovolené veci, bol neustrojený, viackrát nedodržiaval časový rozvrh dňa, nedodržiaval zásady slušného správania voči spoluodsúdeným aj personálu, viackrát sa pohyboval vo vymedzenom priestore v nepovolenom čase). Krátko bol pracovne zaradený, z dôvodu, že zo zdravotných dôvodov bol z práce vyradený. O opätovné pracovné zaradenie neprejavil žiadny záujem. Jeho permanentné porušovania ústavného poriadku vyústili postupne k umiestneniu do diferenciačnej skupiny „C“ a neskôr až k umiestneniu do špecializovaného oddielu s bezpečnostným režimom s následným preradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Disciplinárne odmenený v tomto ústave nebol. Disciplinárne tresty z uvedeného ústavu nemá vykázané. Od 25.11.2014 do 18.10.2016 bol po zmene súdnej diferenciácie umiestnený do ÚVTOS a ÚVV Ilava. Správanie a vystupovanie odsúdeného v tomto ústave taktiež nebolo vždy na požadovanej úrovni (okrem iného mal neporiadok v osobných veciach, opakovane nedodržiaval časový rozvrh dňa, nedodržiaval ústrojovú disciplínu, porušil liečebný režim). V tunajšom ústave bol dvakrát disciplinárne odmenený, naposledy dňa 12.05.2017 pochvalou za vzorné plnenie

si pracovných povinností. Disciplinárne potrestaný nebol. Celkovo bol dvakrát disciplinárne odmenený, disciplinárne tresty vykázané nemá. Resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá (spáchaný zločin, opakovane súdne trestaný).

Okresný súd správne a v súlade so zákonom vyhodnotil neexistenciu aj druhej materiálnej podmienky, pretože trestná minulosť odsúdeného odôvodňuje obavu, že v prípade podmiennečného prepustenia nebude viesť riadny život a opätovne sa dopustí trestnej činnosti.

Aj krajský súd považuje žiadosť odsúdeného za nedôvodnú už len pre tú skutočnosť, že skúsenosť s jeho predchádzajúcim spôsobom života nesvedčí v prospech novej prognózy, že by v prípade prepustenia na slobodu viedol riadny život. Krajský súd dodáva, že odsúdený počas pobytu na slobode nevedol riadny život, aj napriek tomu, že bol odsúdený na podmiennečné, ako aj na nepodmiennečné tresty odňatia slobody, opakovane páchal trestnú činnosť, teda je možné oprávnené konštatovať, že jeho trestná činnosť pokračovala aj napriek predchádzajúcim odsúdeniam.

Opakované odsúdenia z minulosti zohľadnil krajský súd pri hodnotení osoby odsúdeného a jeho sklonov k páchaniu trestnej činnosti a dospel k záveru, že ani predchádzajúce výchovné tresty nespĺnili očakávaný prevýchovný účel.

Vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného sťažnostný súd má za to, že jeho náprava a celkové pozitívne pôsobenie na jeho osobu je možné nateraz len počas pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

Podľa § 38 ods. 1 Trestného poriadku vo vykonávacom konaní, v ktorom súd rozhoduje na verejnom zasadaní, musí mať odsúdený obhajcu, ak

- a) je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená,
- b) ide o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody mladistvého, ktorý v čase konania verejného zasadania nedovršil osemnásť rok,
- c) je vo väzbe, alebo
- d) sú pochybnosti o jeho spôsobilosti náležite sa obhajovať.

K jednotlivým námietkam odsúdeného sťažnostný súd uvádza, že v zmysle vyššie citovaného ustanovenia je zrejmé, že odsúdený v tomto konaní nemusí mať obhajcu a preto nemožno sa stotožniť z názorom odsúdeného, že okresný súd porušil jeho právo na obhajobu. Ustanovenie obhajcu v inej trestnej veci, nie je dôvodom na zastupovanie odsúdeného v tomto konaní. Je potrebné poznamenať, že nič nebránilo odsúdeného zvoliť si obhajcu, ktorý by ho zastupoval aj v konaní o podmiennečnom prepustení. Nemožno sa taktiež stotožniť s námietkou odsúdeného o porušenie jeho ústavného práva na zásadu prezumpcie nevinoty.

Podľa čl. 50 ods. 2 Ústavy SR každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Podľa § 2 ods. 4 Trestného poriadku každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

V zmysle vyššie citovaných ustanovení je zrejmé, že zásada prezumpcie nevinoty sa vzťahuje na trestné konanie, ktoré nie je právoplatne skončené. Odsúdený J. D. bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 15.10.2012, sp. zn. 1T/136/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.09.2016, sp. zn. 2To/73/2016 pre pokračujúci zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona, prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona vo forme účasťníctva podľa § 21 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona vo forme účasťníctva podľa § 21 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a pre prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Sťažnostný súd z vyššie uvedených dôvodov nevzhladol porušenie jeho práva v zmysle zásady prezumpcie nevinoty.

Krajský súd teda nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, preto jeho sťažnosť zamietol ako nedôvodnú v zmysle § 193 ods. 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.